

Og det, der er meget afgørende for udfaldet af denne beretning, er resultatet for Færøerne.

Det er rigtigt, at regeringen er belastet, og det nævnte hr. Thulesen Dahl også, og det er fuldstændig rigtigt, men regeringen kan i hvert fald over for Færøerne bevise sine gode hensigter og bevise, at den angrer sine synder, ved at give færingerne en hånds-rækning i form af en god aftale om gældsafviklingen, og det er det, der er det springende punkt for os.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Hr. Thulesen Dahl var jo meget optaget af regeringens moral og meget optaget af, hvem der havde snakket med hvem hvornår, og alt det dér, og det er også fint nok, for det handler debatten jo også om, men jeg vil godt spørge hr. Thulesen Dahl: Hvis nu regeringen havde snakket med de forskellige og der havde været et godt samspil – lad os så lægge dét til side – hvad var det så for en løsning, hr. Thulesen Dahl ville have haft for Færøerne?

Det er jo meget let at stå her og brokke sig over regeringen og fortælle, at regeringen ikke ville det ene og det andet og det syvende, men så spørger jeg: I en situation, hvor pengene fosede ud af både bankerne og erhvervslivet, og hvad ved jeg, på Færøerne og der skulle gøres et eller andet, hvilken anden løsning ville hr. Thulesen Dahl så have peget på?

Altså, hvis det bare er alt det dér tekniske om, hvem der har snakket med hvem hvornår, er det jo godt nok, men at stille sig op her højtideligt og halvhelligt og så ikke komme med, hvad andet det skulle have ført til!

Så jeg vil godt have svar på, hvor hr. Thulesen Dahls løsning er. For ville det i virkeligheden ikke have været den samme løsning, man var nået frem til, selv om de fodfejl ikke var sket?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Først til hr. Óli Breckmann:

Man må jo sige, at det i høj grad var en kommentar til regeringen, hr. Breckmann kom med til mit ordførerindlæg, og det var hr. Breckmann efter min mening velkommen til, for det er jo rigtigt, at det, hr. Breckmann pegede på, klart er et relevant punkt: Hvorfor skulle der gå så lang tid fra aktieombyttet og indtil kasseeftersynet?

Det er et fuldstændig rigtigt punkt at pege på, og jeg synes heller ikke, vi har fået et tilfredsstillende svar, så jeg kan såmænd bare lade spørgsmålet gå videre til regeringen og håbe, at vi får et svar, når ministeren senere skal svare her.

Med hensyn til hr. Peter Duetoft er det jo fuldstændig rigtigt, at selvfølgelig ville Folketinget da have set, at også Danmark havde et ansvar for at være med til at hjælpe færingerne ud af den bankkrise, der var, og den krise, der generelt var på Færøerne – det er da ganske givet – men det, som vi både vil forfægte nu og fremover, er selvfølgelig, at det er svært for os at finde ud af, hvilken løsning der skal vælges, hvis vi bliver forholdt oplysninger.

For det, vi kan se af det her forløb, er, at både Folketinget og – som jeg også har påpeget – Folketingets Finansudvalg, som ellers er det sted, hvor man skal søge bevillingsmæssig hjemmel, i en helt afgørende periode i det forløb blev forholdt oplysninger af hensyn til den folkeafstemning, der skulle finde sted den 18. maj 1993. Og det er klart, at hvis man ikke får alle oplysninger på bordet og får dem præsenteret sådan, at man kan forholde sig til dem, er det søreme også svært på nærværende tidspunkt at finde ud af, hvilken løsning man så ville have anbefalet.

I øvrigt var Dansk Folkeparti jo ikke i Finansudvalget i 1993, og det var endda lidt før partiet blev stiftet, men hvis vi havde fået tingene præsenteret, ville dét selvfølgelig ikke have afholdt os fra at anbefale en løsning på, hvordan Danmark kunne være med til at påtage sig et ansvar for at hjælpe færingerne.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jamen det er for let at stille sig op her og gøre sig til moralens vogter, vel vidende at man sandsynligvis var endt nøjagtig samme sted, som man er endt nu, fordi det øjensynlig var den eneste løsning, der var.

Hr. Thulesen Dahl ved jo godt i dag, hvad fundamentet var, og derfor vil jeg da gerne vide, hvad det var for en anden løsning, hr. Thulesen Dahl ville have peget på.

Og det er ikke nok at sige, at det er man ikke i stand til at svare på, for man har ikke informationerne. For vi har jo informationerne i dag, så hvad var det for en anden løsning, regeringen skulle være landet på?